Ч. 137. Второк 4 липня (21 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників на саж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до ради державної. — Становище Чехів супротив нового кабінету.

Нині, як звістно, мають ся закінчити вибори до ради державної. Імено в 13 всхідно-галицких округах виборчих приходять до тіснійшого голосованя кандидати:

Округ 51. Сянік - Ліско. Старовейский (конс.), Залозецкий (укр.), Курилович (моск.)

Округ 53. Ярослав-Чесанів. Козловский (християн. сусп.), Цегельский (укр.), Станчак (моск.)

Округ 54. Дрогобич - Турка. Вітик (укр. соц.), Яворский (укр.), Осуховский (конс.)

Округ 55. Калуш-Долина-Надвірна. Романчук (укр.), Лагодиньский (укр. рад.), Заранський (дем.)

Округ 56. Коломия - Косів. Трильовский (укр. рад.), Лаврук (укр. рад.), Свобода (п. дем).

Округ 58. Борщів - Заліщики - Городенка. Окуневский (укр.), Стефаник (укр. рад.). Поляк Каліщак зрік ся кандидатури.

Округ 59. Товмач - Станиславів. Бачиньский (укр. рад.), Е. Левицкий (укр.), Алексевич (моск.)

Округ 62. Жовків - Рава. Дністряньский (укр.), Висоцкий (поль. конс.), Лабенский (моск.)

Округ 63. Золочів - Камінка: Сінґалевич (укр.), Марків (моск.), Дембский (п. конст.)

Округ 64. Львів-Городок. Абрагамович (п. конс.), Фолис (укр.), Домбский (люд).

Округ 65. Сокаль - Броди. Петрушевич (укр.), Марків (моск.), Кравс (п. дем.)

Округ 66. Бережани-Рогатин. К. Левицкий (укр.), Старух (укр.), Сеник (моск.)

Округ 68. Тернопіль-Збараж. Голубович (укр.), Заморский (пол. нар. дем.), Остапчук (укр. соц.)

На зборах ческого вільнодумного клюбу, що відбули ся 27 с. м. в Праї, промовляв др. Крамарж в справі політичної ситуациї витвореної зміною кабінету. Крамарж зазначив, що доси він ніяких переговорів з бар. Ґавчем не провадив і що взагалі переговори доперва тоді будуть можливі, коли уконституує ся ческий парляментарний клюб і коли би сей клюб дав д-рови Крамаржеви повновласть. Що-до самого бар. Ґавча висказав др. Крамарж погляд, що хиба не на то зроблено єго президентом кабінету, щоби продовжав Бінертову систему. Австрийске правительство повинно дійти до переконаня, що в Австриї не можна правити против народів. Також повинно зрозуміти, що Чехи не можуть пристати на теорию, після котрої систему правліня доперва тоді змінить ся, коли упорядкують ся справи в Чехії. Чехи кажуть власне наоборот, що тоді буде порядок в Чехії, коли змінить ся система правительства. Треба отже змінити систему, а доперва тоді угода буде можлива, але і в тім разі не може она нічим нарушувати неподільности ческого королівства.

Оногди відбуло ся в Празі конституююче засїдане „одноцїльного ческого клюбу“. Свою участь в клюбі зголосили молодочехи, народні социялісти і чеські аґрариї. Католицка партия не взяла участи в засїданю, бо єї представителеви д-рови Урбанови не доручено на час запрошеня. Не прислали також своїх заступників: моравска поступово-народна партия і партия правно-державна (консервативна). Засїдане мало переважно формальний характер, бо крім вибору президиї, (Фідлер, Удржаль, Кльофач, Крамарж) не полагоджувано ніяких инших справ. Зате важнійше те засїдане тим, чого на нїм не було. Імено з неприсутности деяких ґруп заключають, що они до ческого одноцїльного клюбу не приступлять, що до улекшеня заключеня будучої ческо-німецкої угоди певно не причинить ся. В той спосіб бар. Ґавч, поки ще почав щонебудь робити, вже мусить дивити ся, як виростають чимраз нові трудности. Чеські націоналісти в своїм орґані „Ceske Slovo“ напали на бар. Ґавча ще й за те, що він покликав до кабінету дра В.

---

3)

Історія одної комуни.

(З російского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

Дуже може бути, що Ягайлонов зляк ся тої погрози, бачучи, як Кирдяга порає ся з ковбасою, а може освоїв ся вже більше з нами, досить, що зачав їсти. Їв дуже здержливо та делікатно, не отвираючи дуже рота і не мляскаючи губами. Приличний єго спосіб їдженя творив цілковите противеньство з поведенем Кирдяги при їдї.

Очи Ягайлонова при їдї оживили ся, а навіть на блідих єго лицях виступив румянець. Почав говорити сьмілійше, не бентежив ся так як передтим, а єго голос не був вже такий сумний.

— Я був справді страшно голодний — признав ся вкінци—але то якось дивно прийти перший раз до чужих людий і їсти у них....

— До товаришів, брате, до товаришів.... Не забувай про се....—поправляв єго Кирдяга.

Ягайлонов розбалакав ся пізнїйше і показало ся, що розмовляти з ним дуже приємно. Грубі жарти і розмови Кирдяги разили єго безнастанно і захмарювали єго чоло.

— Нема що говорити — відозвав ся Кирдяга, гладячи собі бороду з видом вдоволеня на лици — маєте пишну ковбасу, шкода лише, що у вашім мешканю зимно як в псярни! Чи не можна би запалити в печи та огріти ся при ній?

— Нема дров — відповіли ми з жалем. Наша господиня не палить у нас від трех днів....

— А то що знов? Чому не палить? А то погана баба!

— Но видиш.... Властиво она має причину....

— Не може мати ніякої причини. Як має дрова, то не є зовсім оправдана. Дрова є на то, щоби ними в печи палити.

— Ми не заплатили чиншу в тім місяци...

— Ах, о то лише ходить? Жалую, що не маю ані копійки, бо зараз позичив би вам гроший. Деж та ваша господиня?

— Мусить бути в своїм мешканю. Але нїчо вам з того не прийде, бо ми нераз вже благали єї о топливо, але она відмовляє....

— Ви благали єї? Е, ви певно не вміете просити. Поговорю з нею. Деж она тепер?

Встав з ліжка і пішов до дверий. Мусів мабуть стрінути ся зараз за дверми з господинею, бо сейчас ми почули єго голос.

— Здорові були, ховяйко! Деж ви ховаєте дрова?

— Дрова? — відповіла здивована. — В кухни, але не розумію, що се вас обходить.

— А деж та кухня? Ага, тут! Знаменито!...

Пішов до кухні, звідки голоси розмови не доходили так виразно.

— Та що ви робите? Яким правом? — чути було протестуючий голос господині.

— Бо там страшно зимно, отже треба в печи напалити! — говорив спокійно Кирдяга, а рівночасно чути було лоскіт порушуваних полін.

— Алеж як можна?... Хто видів?... То розбій, рабунок....

— Зимно, єй Богу, зимно! — відповів Кирдяга. — Якже тут не палити, коли дрова є! Вірте менї, що там як в псярни....

Небавком роздав ся голос єго кроків. Кирдяга повертав з кухні і крикнув:

— Гей, отворіть двері! Ну, так! Нехайже котрий відсуне засувку від печи.... Спіши ся, Будкевич! Живо! Час дорогий! —командував, входячи до нашої комнати зі спорим оберемком дров, котрі кинув на підлогу.

Будкевич отворив засувку, повалявши ся зараз саджею, а Кирдяга прикляк перед печию і почав скоро вкладати дрова до печи, що пожирала в своїй челюсти опаловий матеріял з рівною пажерливостию, з якою робив то само перед хвилею Кирдяга з нашою ковбасою.

Господиня викрикала тимчасом на коридорі:

— Щож то знов таке? Таже се рабунок в білий день! Прийшов якийсь рабівник і за-

Матаю, котрому Чехи не можуть забути злегковаженя ческої мови при почтових урядах. „Ceske Slovo“ домагає ся від ческих послів, щоби з сего кроку бар. Ґавча витягнути відповідні консеквенциї.

„N. fr. Presse“ вже розпочала перепалку з Чехами, чіпаючись виводів Крамаржа. Коли маємо означити влучно настрій, який панує серед Чехів — пише ся часопись — треба ствердити, що нова ориєнтация в полїтиці загрожена поважною опозициєю, тою самою, що повалила попередну систему. Др. Крамарж заявив в своїй промові: „Не можемо примінювати ся до теорий, придуманих у Віднях що Чехи лише тоді будуть могли взяти участь в правительстві, як прийде до угоди в Чехії. Тим способом ми могли би чекати в безконечність“. Др. Крамарж чекати не хоче — каже „N. fr. Presse“ — домагає ся безпроволочної зміни системи і хоче лише під тим услівєм підпирати новий кабінет, коли той сповнить єго бажанє. Др. Крамарж не хоче чекати угоди. Теки мусять бути зараз роздані. Зміркувавши вже в зимі, що повіяв вітер для них користний, забажали Чехи сейчас тек титулом задатку на угоду. Того самого домагає ся тепер др. Крамарж в своїй промові, отже домагає ся політики, на яку Нїмцї не можуть згодити ся. Новій ориєнтациї в полїтицї лишає ся до вибору, чи хоче стрінути ся ліворуч чи праворуч з перешкодами. Справдї — кінчить „N. fr. Presse“ — позбуто ся бар. Бінерта за марну ціну. Навіть лїтні ферий не є певні.

Новинки.

Львів, 3 липня 1911.

— **Князь Макс Саксоньский на селї.** Минулої неділї загостив князь Макс Саксоньский до села Домажира, де є парохом звістний народний діяч і орґанізатор о. Рибчак. Кн. Макс приїхав в товаристві о. віцеректора Паньковского специяльно в тій цїли, щоби приглянутись близше нашому селу. Князь Макс відправив по полудни сам вечірню і любував ся співом селян. По вечірни приглядав ся вправам „Соколів“ з Зенева і Жорниск та висловив ся про вправи з найбільшим признанєм. Взагалї виніс князь з нашого села як найкрасші споми́ни.

— **З зелїзниції.** Дня 4 липня 1911 о годинї 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівки, вина, оцти, цукер, мило, вироби з дерева і скла, машини до писаня, машини і знаряди рільничі, товари блаватні, образи, шкіри, зелїза і т. п.

— **Зелїзнича катастрофа.** На зелїзничій лїнії Іване Пусте-Вигнанка стовкнули ся оногди два особові поїзди, а то їдучий з Іваня Пустого до Борщева і з Борщева до Іваня. Наслїдок був страшний. Обі машини і службові вози розторощені. Смертельно покалїчило машиністів Яремкевича і Пеху та топників Орнатовского і Атаманчука, дальше кондуктора Крулїцкого, із служби зелїзничої Бірецкого і Курася. Тяжкі рани потерпіли керманичі поїздів Врублевский і Витрикуш та почтові кондуктори Щербицкий з Гусятина і Адлер З подорожних 23 особи потерпіло тяжші або лекші рани. Всї ранені (деякі без надії подужаня) се батьки родин. Виву випадку поносить урядник, що сповняв службу, котрий забув про те, що вимінанє тих поїздів має відбувати ся в Іваню а не як давнїйше в Єрмаківцї. На місци заряджено ратункову акцию і ранених перевезено до шпиталю

— **Замах на процесию.** В Мадридї вибухла пекольна машина, наповнена якиймсь чорним порохом, в хвили, коли переходила евхаристична процесия. Нїкого не ранило. Арештовано одну особу, але небавком випущено на волю.

— **Жертви Татр.** В ночи з 29 на 30 червня с. р. ратункова поготівля в Закопанім удала ся в Татри, звідки донесено про нещасливий випадок двох туристів. О год. 2 в ночи найдено Людвика Козїцкого з розбитим черепом. Єму урвала ся линва і Козїцкий упав з висоти 360 метрів з вершка Рогача острого. Другого туриста, що називає ся Янне, доси не відшукано. Ратункова поготівля шукає єго дальше. Оба туристи походять з Горішного Шлеска і вибрали ся на прогульку в неділю в ночи.

— **Замах на поїзд.** На лїнії Париж Гавр вискочив поїзд із шин і подорожні легко потовкли ся. Причиною випадку був замах. Шини були зірвані а коло шин найдено анархістичні ґазети і знаряди, якими шини зірвано.

— **Масові увязненя в Петербурзї.** В послїдних днях перевела полїция в Петербурзї богато трусениць по домах і доконала численних увязнень. Між иншими увязнила полїция дочку ґенерала Трофєна, Елеонору, дочку радника Мякотіна, та богато студентів і студенток за революцийну аґітацию.

— **Смерть мілїонера.** З Праги доносять: Звістного мілїонера Берґмана найдено неживого в єго мешканю в Чорнім Костельци. Коло него лежали золоті і срібні монети. Берґман любив бавити ся своїми скарбами і серед такої забави помер на удар серця.

— **Страйк 16.000 лїкарів.** З огляду на повну розбіжність інтересів анґлїйских лїкарів з недавно заведеним законом про їх державне обезпеченє, 16.000 лїкарів відказало ся від сповнюваня своїх обовязків. Свобідно практикуючі лїкарі не приймають хорих. Шпиталї полишили ся без лїкарів. Словом, положенє дуже тяжке. Коли закон не буде змінений, то настане велике нещастє. Автором сего законопроекту є міністер Льойд Джордж.

— **В обороні перед холєрою.** З Триесту пишуть. З огляду на вістку про вибух холери в Палермо, заряджено в Триестї строгу кварантанну подорожних з Сицилїї. Рівнож такі самі зарядженя видано що до всїх приїзжих з турецких пристаний над Чорним морем та з Неаполитаньского заливу.

— **Угорский міністер скарбу а надужитя в біржи.** Дня 23-го с. м. виголосив угорский міністер скарбу др. Люкач довше експозе в фінансовій комісиї при нагоді нарад над буджетом, перестерігаючи перед переступствами в грі на біржи і заповідаючи навіть можливість приміненя зі сторони правительства зарядних средств, іменно заявив, що також угорскі ренти уміщено в значній скількости в краю, і що заряд скарбу старає ся, о скілько може, щоби таке стремлїнє не лише удержати, але навіть збільшити. Обговорював дальше внесеня, які появили ся в Австриї і Німеччинї, щоби банки і товариства обезпечень були обовязані містити в рентах часть своїх резерв. З тої причини згадав Люкач про події на будапештеньскій біржи і признав за дуже небезпечну річ се, що повстають що раз нові фінансові заведеня без основної потреби, як гриби по дощи, а рівночасно инші того рода заведеня побільшують без оправданої причини до величезного розміру свої капітали, щоби в той спосіб зи-

---

брав менї дрова! Я зараз скличу сторожів і подам скаргу до полїциї.... Відповіш менї за то! Будеш, рабівнику, сидїти в криміналї!

— Давайте но сюди як найбільше паперу і запалок! — кликнув Кирдяга.

Ми подали старі ґазети, а він звинув папери і підложив зручно під дрова. Небавком блиснув огонь в печи і дрова почали тріщати. В комнатї зробило ся зараз веселїйше.

Так, так, будеш сидїти в криміналї! — повторяла обурена господиня. — Прошу я кого, до чого то подібне: чиншу не платять, а дрова беруть собі, як свої! Ти небоже заплати менї наперед, а потім собі пали в печи моїми дровами!...

Кирдяга отворив двері і відозвав ся мирним голосом до господинї:

— Моя добра панї, чого ви гніваєте ся? Дрова вже горять!

— Тьфу! Плюнути лише на тебе, ти безличний поганче! Більше ти не варт! — сказала господиня, сплюнувши дїйстно і відходячи до свого мешканя, де ще досить довго лихословила Кирдязї.

Ми тимчасом усїли при печи і вигрівали ся з любостию і так жадно, як би хотїли втягнути в себе запас того тепла на цїлу зиму.

— Оттак мої дорогі, треба просити о дрова! — поучав нас Кирдяга. — Така просьба не стріне ся нїколи з відмовою.

III.

В цїлім унїверситетї не було мабуть нещасливійших людий від нас з Федею. Не вело ся нам тай тілько. Инші винаходили собі лекциї легко, а ми як мали надію дістати лекцию, не дістали нїколи, бо нам все хтось спрятав з перед носа. Ми були все нечувано наївні і не знали зовсїм тих способів, яких уживають люди, щоб уладити собі вигідне житє-бутє на сьвітї.

Одному може лише Ягайлонови діяло ся гірше. Особливший то був ум. Був він математиком з покликаня, пристрастно любив свою науку і про нїщо инше не вмів думати. Ориєнтував ся скоро в найтруднїйшій математичній задачі і поконував легко еї трудности, але зате найпростїйша житєва пригода вправляла єго в нечуваний клопіт... Було приміром раз, що предкладано єму лекцию в заможнім домі, отже удав ся під вказаною адресою, задзвонив і вийшов до брами, але коли портиєр зміряв єго згірдними очима, побачивши єго лиху одїж, збентежив ся і повернув до дому. Кирдяга накричав на него і хотїв навіть побити єго за трусливість, але то нїчо не помогло, бо Ягайлонов вирік ся тої корепетициї.

Хотяй Кирдяга згадував про мешканє на передмістю у вдови по дяку, однак тепер ми мали деякі сумніви що до єго місця замешканя. Щоденно ми довідували ся, що ночував у того або сего товариша. Здаєть ся, що мусїв також відживляти ся в той сам спосіб. Зо два рази ще з'їв нашу порцию ковбаси, але підчас послїдного свого нападу відозвав ся:

— Товариші! Ваша ковбаса справдї знаменита, але правду кажучи, се погано з мого боку, що еї споживаю. У вас також не переливає ся. Ну, не буду вас вже обідати.

Вдача того дивного чоловіка творила мішанину грубости з добротою та честности з безличностию. Мав все вид триюмфуючого побідника, анї на хвилю не попадав в зневіру і щодень мав якусь нову надію.

Одного разу, коли ми всї чотири сиділи в нашім студенім мешканю і коли господиня, зміркувавши, що прийшов Кирдяга, поховала дрова, опанувала нас зневіра. На будучність не присьвічував нам анї один промінь надії. З початком нового академічного року ми могли вправдї дістати стипендию, але до того було ще далеко. Передовсїм треба було дотягнути до кінця зими, а що найважнїйше, треба було приготовляти ся до зложеня іспитів. Тимчасом з причини зимна і недостаточного відживлюваня ми відчували значний упадок сил.

Кирдяга ходив широкими кроками по комнатї та обдумував якийсь проєкт. Вкінци станув і з натхненєм оповістив:

— Товариші! Прийшла менї до голови незвичайна гадка.

Ми просили єго, щоби подїлив ся з нами тою гадкою, але не надіяли ся нїчого відрадного.

— Так — сказав Кирдяга — незвичайна гадка! Отсе тепер живимо ся кождий окремо. Кождий з нас боре ся о єствованє з окрема. Застановіть ся, як то глупо! То виглядає зовсїм так, як би комендант, ставувши перед сильним неприятелем, порозставляв вояків по одному і то в значнім віддаленю одного від другого, місто ударити тїсною лавою... Ну і так дальше... Я не красномовний... Але то глупо, єй Богу, глупо і нерозумно! Чиж не лїпше, щоби ми сполучили ся і боролись спільними силами?

(Дальше буде).

скати на величи перед иншими. Міністер перестерігав перед таким поведенем яко небезпечним так для прилюдного кредиту, як і для інтересів держави. Вправді не є ще вказані зі сторони правительства відповідні против сего зарядженя, то однак заповів енерґічне своє виступлене против пристрастної гри в біржи, наколи она сама через себе не обмежить ся. В подібний спосіб заявило ся перед двома місяцями против віденьскої біржи і австрийске правительство.

— **Міжнародний католицкий конґрес.** З Мадриду пишуть: Дня 25 с. м. зачав ся тут міжнародний католицкий конґрес, на якім явило ся около 30.000 сьвящеників і сьвітских католиків зі всіх сторін сьвіта. Архієпископ Толєда, примас Іспанії, вибраний предсідателем конґресу. Архієпископ замешкав в королівскій палаті. Інфант (престолонаслідник) Дон Карльос прочитав в імени короля привіт конґресови, який відбуває свої наради в соборі Сан Франціско Ель-Ґранде. Відбуде ся кілька торжественних процесий.

— **Про увязнене шпиґунів,** про що ми вже коротко згадали, доносять краківскі дневники, що дійстно сими днями увязнено там двох небезпечних шпиґунів, котрі працювали в Галичині в хосен Росиї. Увязненя вказують, що шпиґуньство в Галичині не устає, але навпаки чимраз більше розвиває ся, та що нині занимають ся ним люди стараннійше добирані, а тим самим і небезпечнійші.

Одного зі шпиґунів увязнено в переїзді через Краків; задержав ся тут на кілька годин, а поводив ся так, що від разу поліция мусїла звернути на него свою увагу і пересьвідчила ся, що та особа дійстно від часу до часу приїздить до Галичини в підозріних цілях і що інтересує ся войсковими справами не лише в Кракові і околици, але в цілім краю. Зібравши достаточні познаки, поліция увязнила переїздного і найшла при нім богато материялу, який зовсім ясно стверджує підозріне о шпиґуньство. Увязнений подав, що називає ся Адольф Мілер, має літ 24 і є купцем з Ченстохови. Стверджено, що увязнений уживає кількох назвищ і що назвище подане ним є видумане. Поліция зарядила відповідні кроки в цїли ствердженя правдивого назвиска увязненого, котрий перебував в шпиґуньских справах у Львові і Відни. Має се бути один з найнебезпечнійших шпиґунів; умів дуже зручно сповняти свої обовязки, а у Відни намагав ся навіть втиснутись до войскового заведеня перворядного значіня. Мав він занимати ся також політичним шпиґуньством.

Другого шпиґуна увязнила жандармерия в часї, коли відфотоґрафовував великі войскові форти в Угрицях. Найдено при нім добірні фотоґрафічні прилади і богато фотоґрафічних знимок, котрі зовсім ясно сьвідчили про шпиґуньску ціль фотоґрафа. Того самого шпиґуна пошукувала краківска поліция. Рано того самого дня, коли єго увязнено, прибула поліция до єго мешканя в околици Підгіря і найшла дуже компромітуючий материял. Єго самого однак не було, а поліция віднесла вражіне, що він пропав з Кракова і що треба зарядити за ним дальші пошукуваня. Коли вже комісар поліциї упорядкував зібраний материял і зарядив дальші пошукуваня за шпиґуном, отворили ся нараз двері бюра, а жандарм з Угриць ввів так пожаданого льокатора. Стверджено, що прибув він перед кількома тижднями з Росиї і замешкав коло Підгіря, звідки відбував часті прогульки і збирав материяли. Так віддалене мешканє вибрав длятого, щоби не звертати на себе уваги. Назвище увязненого з оглядy на слідство задержує поліция ще в тайні, є він росийским підданим а до Галичини прибув перед кількома тижднями. Обох шпиґунів відставлено до суду.

В справі шпиґуньскої афери в Кракові доносять дальше, що викрито спільників Пехоцїньского в особах Генриха Жидкевича, Стан. Фльорецкого і Адольфа Мілера. До Львова приїхав в тій справі інспектор Карч, бо Пехоцїньский перебував тут довший час як ученик торговельної академії.

Телеґрами.

Відень 3 липня. Реченець відкритя парляменту визначений, як кажуть, на 15 с. м. буде зависїти від рішеня Цїсаря, що має послїдувати нині, коли у Цїсаря явить ся на авдиенциї бар. Ґавч. Цїсар сам відкриє сесию парляменту і сам виголосить престольну промову.

Прага 3 липня. „Samostatnost" доносить, що президия одноцїльного ческого клюбу, зложена з послів Фідлєра, Кльофача, Крамаржа і Удржала удасть ся в найблизших днях до Відня, аби нарадити ся з бар. Ґавчем.

Франкфурт 3 липня. Як доносить „Frankfurter Ztg." появила ся в турецкій часописи „Zia" така заява: Коли Чорногора гадає, що під контролею держав, які старають ся о удержанє мира, буде могла дальше вести свою роботу, то помиляє ся. Коли теперішний стан має тревати й на дальше, то терпеливість Туреччини дійде до кінця. Боїмо ся, що Туреччина буде мусїла імити ся послїдного средства.

Константинополь 3 липня. Позаяк Шефкет паша предложив правительству звіт про альбаньску ворохобню. Більшість Альбанцїв вже втихомирила ся, лише часть їх мешкаюча близько чорногорскої границї не зложила ще оружия.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, **5·52**, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·20**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·25**.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцію відповідає: **Адам Кузьковский.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).